

กระดานข่าวงานวิจัยใช้ได้จริง :

พืชอาหาร พืชสมุนไพร

กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพืชภัณฑ์พืช
สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๖๕

หอมชู

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Allium hookeri* Thwaites

วงศ์ AMARYLLIDACEAE

ชื่ออื่น กูชี รากชู หอมเส้าม้า หัวชู

ไม้ล้มลุก รากค่อนข้างใหญ่และยาว ลำต้นได้ดินออกเป็นกระจุกรูปทรงกระบอก สีขาว ใบเดี่ยว เรียงเวียน รูปทรงกระบอกเป็นแถบยาว กว้าง 0.5 -1 เซนติเมตร ยาวถึง 60 เซนติเมตร ดอกออกเป็นช่อแบบช่อซี่ร่ม รูปทรงกลม มีดอกจำนวนมาก ใบประดับช่อดอก 2 ใบ ก้านดอกยาว 2 - 3 เท่าของความยาววงกลีบรวม กลีบรวมสีขาว จำนวน 6 กลีบ ขนาดเท่ากัน รูปใบหอก กว้าง 1 - 1.5 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 7 มิลลิเมตร ปลายแหลม ขอบเรียบ เกสรเพศผู้ 6 อัน ติดที่โคนกลีบรวม รังไข่เหนือวงกลีบ รูปไข่กลับ เกสรัง ผลแก่แห้งแล้วแตก

การกระจายพันธุ์ ในประเทศไทยพบปลูกเป็นพืชอาหารพื้นเมืองที่นิยมของชาวเขาและไทยใหญ่ทางภาคเหนือและภาคตะวันตก ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และตาก ต่างประเทศพบที่ประเทศภูฏาน อินเดีย ศรีลังกา เมียนมาร์ และจีน

ส่วยขยายพันธุ์ หัวและเมล็ด

การใช้ประโยชน์ รากมีกลิ่นหอมฉุน รสเผ็ดเล็กน้อย นำมารับประทานเป็นผักสด หรือปรุงอาหารประเภทผัด ต้มจืด ต้มน้ำพริก ทำผักดอง สรรพคุณ แก้ไอหอบ ไอเรื้อรัง ช่วยระบบย่อยอาหาร น้ำมันหอมระเหยที่สกัดจากรากหอมชูมีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อราหลายชนิดที่เป็นตัวการก่อให้เกิดโรคติดเชื้อที่พบในผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ ยับยั้งการอักเสบ และต้านอนุมูลอิสระ นอกจากนี้ยังพบมีส่วนประกอบของโปรตีน วิตามินซี และสารประกอบฟีนอลในปริมาณที่ค่อนข้างสูง

ผู้เรียบเรียง : นางสาวปาริย์ อินทะชุบ

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ